ΜΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΠΛΗΡΗ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ XI ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-282

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	£ 2
Ἑξάμηνος	» 200	Ἑξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.41'—Δύσις 7.17'
Μιχαίου τοῦ προφήτου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 35.8, ἐλ. 19.9
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.3

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταί-ς μῆνας ἐσημειώθησαν με-κὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα δύ-νανται νὰ ἔχουν σημαντικὴν πίδρασιν ἐπὶ τῶν τυχῶν τῶν ύο μεγαλυτέρων ἑλληνικῶν λιμένων — τοῦ Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Μά-ιον, εἰς προσύσκεψιν τῶν ἀν-προσώπων τῆς Βαλκανικῆς υνεννοήσεως ἐν Κωνσταντι-πόλει, ἐτέθησαν αἱ πρῶται ράσεις μιᾶς ἁπλουστεύσεως αὶ ἑνὸς συντονισμοῦ τῶν ιγκοινωνιακῶν σχέσεων τῶν ωρῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν. Εἰς λίγον μετὰ ταῦτα, συνῆλθεν ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἐλήφθησαν δὲ ἐκεῖ σημαντι-κώταται ἀποφάσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ περὶ τῆς ἱδρύ-σεως μιᾶς μονίμου Ναυτιλια-κῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπρο-σώπων τῶν τεσσάρων συνερ-γαζομένων Βαλκανικῶν κρα-τῶν καὶ ἐκπροσώπων τῶν οἰ-κείων ἐμπορικῶν ναυτιλιῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἑδρεύῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὁ ὁποῖος οὕ-τως ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ ναυ-τικὴ πρωτεύουσα τῆς Βαλκα-νικῆς Συνεννοήσεως, προορι-σμὸς τῆς δὲ θὰ εἶνε ἡ ἐπίβλε-ψις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐκά-στοτε ναυτιλιακῶν συμφωνι-ῶν καὶ ἡ μελέτη τῶν ναυτιλι-ακῶν ἀναγκῶν τῶν Βαλκανι-κῶν χωρῶν. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπι-τροπὴ θὰ συνεδριάζῃ ὑποχρε-ωτικῶς τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ δὲ τὸν προ-σεχῆ Ὀκτώβριον θὰ συνέλθῃ Βαλκανικὴ Οἰκονομικὴ Διά-σκεψις, ἡ ὁποία θὰ συζητήσῃ καὶ θὰ ἐγκρίνῃ τὸν ὀργανι-σμὸν τῆς λειτουργίας τῆς μο-νίμου αὐτῆς Ναυτιλιακῆς Ἐ-πιτροπῆς.

Εἶνε περιττὸν νὰ τονίσω-εν τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ διὰ τὴν ν γένει κίνησιν τοῦ λιμένος ειραιῶς ἡ ἵδρυσις τῆς Βαλ-κανικῆς αὐτῆς Ναυτιλιακῆς πιτροπῆς. Ὁ Πειραιεὺς εὐ-σκεται εἰς τὸ μέσον περί-ου τοῦ περίπλου τῆς Βαλκα-κῆς Χερσονήσου, ἀπὸ τῶν ρειοτάτων ἐπὶ τοῦ Ἀδρία τοσλαυϊκῶν λιμένων μέ-ρι τῶν στομίων τοῦ Δουνά-εως, εἶνε δὲ ἀσφαλῶς ὁ με-αλύτερος καὶ ἀρτιώτερον ἐ-πλισμένος τεχνικῶς λιμὴν ῆς Βαλκανικῆς — διὰ τοῦτο αὶ ὡρίσθη ὡς ἕδρα τῆς Βαλ-κανικῆς Ναυτιλιακῆς Ἐπι-τροπῆς. Καὶ εἶνε αὐτονόητον ι ἀπὸ ἕνα μεθοδικὸν συντο-νισμὸν τῶν θαλασσίων συγ-κοινωνιῶν τῆς Βαλκανικῆς θὰ ἔχῃ ὀφέλη σοβαρώτατα. Ἀλλ' ἀπὸ ἕνα γενικὸν συντο-νισμὸν τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ τῶν θαλασσίων συγκοι-νωνιῶν τῆς Βαλκανικῆς θὰ ἔ-πρεπε νὰ ἐπιδιωχθῇ νὰ ὠφε-ληθῇ πρὸ πάντων ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης.

Μᾶς ἀπησχόλησε καὶ ἄλ-οτε τὸ ζήτημα τοῦ μέλλον-τος τοῦ πρώτου τούτου λιμέ-νος τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ὁ λιμὴν αὐτὸς ἔχει ὡς φυσι-κὸν χίντερλανδ τὴν νοτίως τοῦ Αἵμου καὶ τῆς γραμμῆς τοῦ χωρισμοῦ τῶν Νοτιο-σλαυϊκῶν ὑδάτων Βαλκανι-κὴν περιοχήν. Καὶ ὅταν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ὀθωμανι-κῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ Βαλκανικὴ αὐτὴ περιοχὴ ἀπετέλει ἓν οἰκονομικὸν σύνολον, ἡ Θεσ-σαλονίκη ἦτο ὁ εἰσαγωγικὸς καὶ ἐξαγωγικὸς λιμήν του, τὸ κατ' ἐξοχὴν Βαλκανικὸν «ἐμπορεῖον» ἐπὶ τῆς Μεσογείου. Ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόη-σις δημιουργεῖ διὰ τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης νέας καὶ μεγαλυτέρας ἀκόμη δυ-νατότητας, διότι θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ καὶ λιμὴν διαμετα-κομίσεως διὰ τὸ ἀνατολικώ-τερον τμῆμα τῆς λεκάνης τοῦ Δουνάβεως. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ εὐκταία ὁλοκλήρωσις τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως διὰ τῆς εἰσδοχῆς εἰς αὐτὴν καὶ τῆς Βουλγαρίας, θὰ ηὔ-ξανεν ἔτι πλέον τὰς δυνατό-τητας ταύτας.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης δὲν παρουσιά-ζει κίνησιν ἐνθαρρυντικήν. Ἐξαιρέσει τῆς Νοτιοσλαυϊ-κῆς ζώνης, ἡ ὁποία ἐργάζε-ται ἐντατικῶς διὰ τὸ διαμε-τακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς φίλης βορείου γείτονος, ἡ ἐ-λευθέρα ζώνη δὲν ἀνταπεκρί-θη εἰς τὰς προσδοκίας ποὺ ἐ-στηρίχθησαν εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ἔτη ἡ κίνη-σίς της βαίνει φθίνουσα. Εἶνε προφανὲς ὅτι ἐπιβάλλεται μία καλῶς μελετημένη καὶ σύντονος προσπάθεια διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναζωογο-νήσεώς της καὶ εἰς τοῦτο δύ-ναται νὰ συντελέσῃ ὁ συντο-νισμὸς τῶν Βαλκανικῶν συγ-κοινωνιῶν μὲ τὰς συναφεῖς εὐκολίας κινήσεως καὶ τελω-νειακῶν διατυπώσεων.

Παραλλήλως θὰ ἔπρεπεν, ὅπως τοσάκις ἐτονίσαμεν, νὰ γίνῃ σοβαρὰ σκέψις περὶ ἑ-νώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ σιδη-ροδρομικοῦ δικτύου μετὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ διὰ τῆς κοιλά-δος τοῦ Στρυμόνος. Ἡ ἕνω-σις αὕτη θὰ ἔπρεπεν αὐτομά-τως μέρος τῆς Βουλγαρικῆς ἐξαγωγῆς πρὸς τὴν Θεσσα-λονίκην, θὰ ἀνέπτυσσε δὲ βα-θμηδὸν καὶ μίαν εἰσαγωγι-κὴν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν κί-νησιν διὰ τοῦ Μακεδονικοῦ τούτου λιμένος. Καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ἀκόμη ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἐλευθέρα ζώνη τῆς Θεσσαλονίκης θ' ἀ-πέβαινεν αὐτομάτως ἡ πρὸς τὸ Αἰγαῖον Βουλγαρικὴ διέ-ξοδος, ὁπότε δὲν θὰ ἐγίνετο πλέον λόγος περὶ τοιαύτης διεξόδου καθ' ὃν τρόπον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπαινίσ-σονται Βουλγαρικαὶ ἐφημε-ρίδες, ἰσχυριζόμεναι, ὅλως ἀ-βασίμως, ὅτι αἱ νικήτριαι Σύμμαχοι Δυνάμεις ὑπεσχέ-θησαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ τῆς ἐξασφαλίσουν διέξο-δον ἐδαφικήν.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ἱστορικοὶ δεσμοφύλακες

Εἰς τὴν Ἀγ. Ἑλένην

Ὑπάρχουν στὴν ἱστορία ὀνόματα προσώπων ποὺ ἀναφέρονται μόνο ἀπὸ μιὰ εἰδυλιακὴ τῆς τύχης χωρὶς νὰ ἔχουν παρουσιάσει καμμιὰ ἐξαιρετι-κὴ ἀτομικὴ δράση. Τέτοιος ἦταν καὶ ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς σὲρ Χοῦδσον Λόου ποὺ ἔγινε ἱστορικὸ πρόσωπο μόνο γιατὶ ἐχρημάτισε στὰ τέλη τῆς καρριέρας του δε-σμοφύλακας τοῦ Ναπολέοντος στὴν Ἁγία Ἑλένη. Ὁ Λόου εἶχε ὑπηρε-τήσει σὲ γενικὰ ἐπιτελεῖα καὶ εἶχε ἀμιλλες σχέσεις στὴν ἀγγλικὴ κοι-νωνία, ἀλλ' ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς ποὺ δὲν εἶχαν δια-κριθῆ ποτὲ στὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ τόνομά του θὰ ἦταν ἄγνωστο ἂν δὲν ἐτύγχανε νὰ διορισθῇ διοικη-τὴς στὸ μακρυνὸ ἐκεῖνο ξερονῆσι ὁποῦ ἔμενε ἐξόριστος ὁ Βοναπάρ-της.

Ἀπὸ τὸν προκάτοχο τοῦ Λόου οἱ ἄλλοι τῆς Ἀγ. Ἑλένης ποὺ ἀποτε-λοῦσαν τὴν ἀκολουθία τοῦ ἐξορίστου εἶν ἦταν καθόλου εὐχαριστημένοι αὐτοὶ ἀπὸ φαίνεται πὼς περίμε-ναν μὲ μεγάλη ἀνυπομονησίαν τὴν φυλή του. Ὅταν ὁ σημαφόρος τοῦ λιμανιοῦ ἔδειξε ὅτι ἐφάνηκε τὸ πλοῖο, ὁ περίφημος «Φαέθων», ποὺ φερνε τὸν Λόου, ὁ Βοναπάρτης πῆ-νε τὸ ἀμάξι του καὶ πῆγε νὰ ἰδῇ τὸ πλοῖο ποὺ ἔμπαινε στὸ λιμάνι. Ἀλλ' ἡ ἀπογοήτευση ἄρχισε ἀμέ-ως ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα. Ὁ Λόου στεῖλε ἄνθρωπο νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι θὰ πήγαινε νὰ ἐπισκεφθῇ «τὸν στρατηγὸ Βοναπάρτη» στὶς ἑννιὰ τὸ πρωΐ.

Τὴν ὡρισμένη ὥρα ἔφιππος καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ ὅλη τὴν ἀκο-λουθία του ὁ Λόου ἔκανε τὴν ἐμφά-νισή του στὸ σπίτι τοῦ Βοναπάρτη. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἀπ' αὐτὸ τὸ μι-κρὸ περιστατικὸ, δηλαδὴ ὅτι ὁ Λό-λου ὡρισε μοναχός του τὴν ὥρα τῆς ἐπισκέψεως, ἐκατάλαβε ὅτι δὲν εἶ-χε σκοπὸ νὰ φερθῇ ἀπέναντί του τὴν εὐλάβεια ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ τὸν πρώην αὐτοκράτορα. Καὶ ἀ-φάσισε νὰ τὸν θάλῃ στὴ θέση του ὁ ὁποῖος τοῦ ἔνα μικρὸ μάθη-μα. "Ἐστειλε τὸν στρατηγὸ Μπερ-τράν νὰ τοῦ πῇ ὅτι δὲν μποροῦ νὰ τὸν δεχθῇ γιατὶ ἦταν ἀδιάθετος. Αὐτὸ ἦταν ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

Ὁ Λόου ἔγινε ἔξαλλος. Ζήτησε μως ἀπὸ τὸν Μπερτράν νὰ ὁρίσῃ ὁπότε τὴν ὥρα τῆς ἐπισκέψεως καὶ πάλι ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ στὴν ὥρα ποὺ εἶχεν ὁρίσει ὁ Μπερτράν καὶ ὄχι αὐτός. Ὁ Ναπολέων ἔδωσεν ἐντολὴ νὰ τὸν δεχθοῦν στὴν τραπε-ζαρία καὶ τὸν ἄφησε νὰ περιμένῃ κάμποση ὥρα. Ὁ Λόου ἔλαβεν ὅ-μως τὰ μέτρα του καὶ εἶχε φροντί-σει νὰ μὴν καθίσῃ διὰ νὰ μὴν βρε-θῇ στὴν ἀνάγκη νὰ σηκωθῇ ὅταν θὰ ἔμπαινε μέσα ὁ πρώην Αὐτο-κράτωρ. Στεκότανε ὄρθιος, ἀκουμ-πισμένος στὸ τζάκι. Ἔτσι τοὐλά-χιστον περιγράφει αὐτὴ τὴ σκηνὴ μὲ πολλὲς λεπτομέρειες ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Ὠμπρὶ στὸ τελευταῖο του ἔργο.

"Οταν παρουσιάσθηκε ὁ Βοναπάρτης, ὁ Λόου ἔκαμε μιὰν ἐλαφρὰ ὑπόκλιση ὅπως θάκανε γιὰ κάθε τζέντλεμαν. Κ' ἐπειδὴ ὁ Βοναπάρ-της στάθηκε στὴ μέση τῆς αἴθου-σας σιωπηλὸς, ὁ Λόου ἐπροχώρησε καὶ εἶπε : «Ἤλθα, κύριε, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας μου». Τότε ἄρχισε κά-ποια ὁμιλία μεταξὺ των ἀλλὰ μὲ πολλὴ ψυχρότητα στὴν ἀρχή. Σιγὰ σιγὰ ὅμως ὁ Ναπολέων ἔγινε πειὸ ἥμερος. Ρώτησε τὸν δεσμοφύλακά του ἂν εἶνε παντρεμένος καὶ ὅταν ὁ Λόου τοῦ ἀπήντησε ὅτι ἔχει φέ-ρει τὴ γυναίκα του μαζί του, ὁ Να-πολέων ἀναστέναξε θλιβερὰ καὶ εἶπε πὼς αὐτὸ ἦταν μιὰ μεγάλη εὐ-τυχία. "Ὑστερα ρώτησε τὸν Λόου πόσα χρόνια εἶχε στὴν στρατιωτικὴ ὑπηρεσία κι' ὅταν ὁ Λόου τοῦ ἀ-πήντησε ὅτι εἶνε παλαιὸς στρατιώ-της γιατὶ εἶχε εἴκοσι ὀχτὼ χρόνια στὴν ὑπηρεσία, ὁ Βοναπάρτης ἐ-χαμογέλασε καὶ ἀπήντησε ὅτι αὐ-τὸς ἦταν πολὺ πειὸ παληὸς στρατι-ώτης γιατὶ εἶχε στρατιωτικὴ ὑπη-ρεσία συνολικὴ σχεδὸν σαράντα χρόνια. Τότε ὁ Λόου νόμισε ὅτι ἔ-πρεπε νὰ μιλήσῃ φιλοφρονητικὰ καὶ τοῦπε ὅτι ἡ ἱστορία θὰ κρίνῃ πολὺ διαφορετικὰ τὴν στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατηγοῦ Βοναπάρ-τη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τοῦ στρατη-γοῦ Λόου. Ὁ Ναπολέων εὐχαριστή-θηκε ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀπάντηση.

Ὁ Λόου ἦταν πολὺ φιλόδοξος. Εἶχε πολεμήσει ἐναντίον τοῦ Ναπο-λέοντος καὶ εἶχε λάβει μέρος σὲ πολλὲς μάχες, ἀλλὰ δὲν εἶχε κα-τορθώσει νὰ διακριθῇ πουθενά. Ἐ-περίμενεν ἐν τούτοις νὰ πάρῃ μεγά-λη θέση καὶ ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι τὸν στέλνουν στὴν Ἁγία Ἑλένη διοικη-τὴ δοκίμασε μιὰ πολὺ δυσάρεστη ἔκπληξη. "Εκαμε ὅμως ὑπομονὴ γιατὶ τοῦ ἔδωσαν μισθὸ δώδεκα χι-λιάδες λίρες τὸ χρόνο καὶ τὸν βαθ-μὸ τοῦ ἀντιστρατήγου. Κατὰ βάθος δὲν ἦταν κακὸς ἄνθρωπος. "Ἦταν καλὸς στρατιώτης, εἶχεν ὑπηρετή-σει πιστὰ τὴν πατρίδα του καὶ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καλοὺς ἀ-ξιωματικοὺς ποὺ εἶχε τότε στὸ στρα-τό της ἡ Ἀγγλία. "Ἦταν ὅμως ἀπὸ μικροαστικὴ οἰκογένεια, εἶχε κά-ποια παράλογη ἀγερωχία, δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ καταλάβῃ τὸν τύπο τοῦ Ναπολέοντος καὶ γι' αὐτὸ πολὺ γρήγορα, μεταξὺ των ἀναπτύχθηκε μέγα μῖσος. Ὁ Λόου ἐφέρθηκε ἀπέ-ναντι τοῦ ξεπεσμένου αὐτοκράτορος ὅσο χειρότερα μποροῦσε, τὸν κατα-πίεζε μὲ κάθε τρόπο, ζητοῦσε νὰ τὸν ταπεινώσῃ μὲ κάθε εὐκαιρία. Τὸ πατροπαράδοτο ἀγγλικὸ μῖσος κατὰ τῶν Γάλλων θὰ εἶχε συντελέ-σει χωρὶς ἄλλο πολὺ σ' αὐτὴ τὴν ὑπόκωφη διαμάχη.

Οἱ ὁδηγίες ποὺ εἶχε ἀπὸ τὴν κυ-βέρνησή του ἦταν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν «στρατηγὸ Βοναπάρτη» σὰν αἰχ-μάλωτο πολέμου. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ παρέχῃ κάθε δυνατὴ ἄνεση. "Ἦ-ταν ἄλλωστε φανερὸ ὅτι ὁ «στρα-τηγὸς Βοναπάρτης» ἐπρόκειτο νὰ τελειώσῃ τὴ ζωή του σ' ἐκεῖνο τὸ ξερονῆσι ποὺ δὲν ἦταν παρὰ ἕνας βράχος χαμένος μέσα στὸν Ὠκεανό. Γι' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ φερθοῦν μὲ κάποια προσοχὴ οἱ φύλακές του. Ὁ Λόου ὅμως ἔννοοῦσε νὰ ἐκτελέσῃ μὲ ἐξαιρετικὴ αὐστηρότητα τὶς δια-ταγὲς τῆς κυβερνήσεώς του. Καὶ εἰδοποίησε ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς ἀ-κολουθίας τοῦ τέως αὐτοκράτορος ὅτι ἔπρεπε νὰ δηλώσουν ἐγγράφως ὅτι θὰ μείνουν ἐκεῖ μέχρι τέλους, διαφορετικὰ ἔπρεπε νὰ φύγουν γιὰ πάντα μέσα σὲ τρεῖς μέρες. Ὁ Να-πολέων ἐκατάλαβε ὅτι ἡ ἀκολουθία του ἐδίσταζε νὰ ἀναλάβῃ μιὰ τέ-τοια ὑποχρέωση. Καὶ μόνος του ἀ-πήλλαξε ὅλους ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις των καὶ τοὺς ἐσύστησε νὰ φύγουν καὶ νὰ τὸν ἀφήσουν μόνο του νὰ ὑ-ποστῇ τὴ σκληρὴ τύχη τῆς ἐξορίας. Ὁ στρατηγὸς Μπερτράν ἐπηρεαζό-μενος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του ἀπεφά-σισε νὰ μὴ ὑπογράψῃ τὴ δήλωση καὶ νὰ φύγῃ. Καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸν δὲν ὑπέγραψαν καὶ ἄλλοι. "Ἔτσι ὁ Χοῦδσον Λόου κατάφερε ν' ἀπομο-νώσῃ σχεδὸν τὸν Ναπολέοντα ἀπά-νω στὸν ἄξενο βράχο καὶ νὰ τοῦ πάρῃ τοὺς καλύτερους συνοδοὺς του.

Ὁ Ναπολέων θέλησε νὰ παραδώ-σῃ σὲ κάποιον ἀπ' τοὺς δικούς του ἕνα σφραγισμένο φάκελο προωρι-σμένο γιὰ τὴν Ἀγγλικὴ Κυβέρνηση. Ἀλλ' ὁ σκληρὸς δεσμοφύλαξ δὲν τὸ ἐπέτρεψε. Αὐτὸ, εἶπε, εἶνε δικαίωμα μονάρχου καὶ ὄχι στρατηγοῦ. Δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο ν' ἀναγνω-ρίσῃ δικαιώματα μονάρχου ἐκπτώ-σεως τοῦ Ναπολέοντα. Ἀλλὰ μ' αὐ-τὴ τὴ σκληρότητα ὁ Χοῦδσον Λόου κατάφερε κάτι σπουδαιότερο γι' αὐ-τὸν ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση τοῦ Ναπο-λέοντος. "Αφησε τ' ὄνομά του στὴν ἱστορία.

SER

Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ αἵματος

Μαροκηνοὶ διεπεραιώθησαν εἰς Ἱσπανίαν

Ἡ κατάστασις τοῦ στόλου

ΤΑΓΓΕΡΗ, Αὔγουστος.— Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε στάσιμος. Τὸ μόνον νέον στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον προσετέθη καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸν συσχετισμὸν τῶν ἀντιμαχομένων δυνάμεων εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Μαρόκου στρατηγὸς Φράνκο, ἐπέτυχε νὰ διαπεραιώσῃ διὰ θαλάσσης πλέον καὶ ἐπανειλημμένως μέρος τοῦ Μαροκηνοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ἱσπανικὴν Χερσόνησον, παρὰ τὴν παρουσίαν τοῦ κυβερνητικοῦ στόλου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου.

Τὸ στρατηγικὸν σχέδιον τῶν ἐπαναστατῶν, ἀποβλέπει εἰς τὴν προσβολὴν τῆς Μαδρίτης οὐ μόνον ἐκ Βορρᾶ, ὅπου δρᾷ ὁ στρατηγὸς Μόλια, ἀλλὰ καὶ ἐκ Νότου. Αἱ φρουραὶ ὅμως τῆς νοτιωτάτης Ἱσπανίας καὶ κυρίως τῆς Σεβίλλης, αἱ ὁποῖαι ἔχουν προσχωρήσει εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, οὔτε ἐπαρκοῦν δι' ἓν τοιοῦτον ἐγχείρημα, ἀλλ' οὔτε καὶ δύνανται ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται διότι ὑπάρχουν σοβαροὶ φόβοι ἐξεγέρσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ προσβολῆς των ἐκ τῶν νώτων. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἐπαναστάται ἔχουν στηρίξει ὅλας των τὰς ἐλπίδας εἰς τὰ Μαροκηνὰ στρατεύματα.

«Ἂν ὁ Φράνκο κατώρθωνε νὰ διαπεραιώσῃ τοὺς Μαροκηνούς του εἰς τὴν Χερσόνησον!.... Ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐτελειωνε πολὺ γρήγορα...»

Αὐτὴν τὴν φράσιν ἤκουσα ἑ-κατοντάκις τοὐλάχιστον. Ἤδη, ὡς γνωστόν, μέρος τῶν στρατευ-μάτων τούτων ἠδυνήθη νὰ παραβιάσῃ τὸ στενὸν καὶ ν' ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν Χερσόνησον. Πρέπει νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν σημασίαν τοῦ ἐγ-χειρήματος τούτου καὶ τοὺς λό-γους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ κυβερνη-τικὸς στόλος δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπέμβῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀποβίβασιν.

Ἡ ἀξία τῶν Μαροκηνῶν στρα-τευμάτων εἶνε τοιαύτη, ὥστε ταῦτα δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἀπο-φασιστικὸν στοιχεῖον διὰ τὴν ἐξέ-λιξιν τῆς διεξαγομένης πάλης.

Ὁ στρατηγὸς Φράνκο διαθέτει— εἰς τὴν «ζώνην» αὐτὴν, τῆς ὁποίας εἶνε ἀπόλυτος κύριος — πεντήκοντα περίπου χιλιάδας ἀνδρῶν. Καὶ αἱ πεντήκοντα αὗται χιλιάδες ἀ-ποτελοῦν ἓν ἄριστον σύνολον ἐξη-σκημένων καὶ μαχιμωτάτων στρα-τιωτῶν.

Εἴκοσι χιλιάδες ἐξ αὐτῶν θὰ παρεῖχον ἀποτελεσματικὴν βοή-θειαν εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν ἐν Ἱ-σπανίᾳ πάλην, καὶ θ' ἀπετέλουν σημαντικωτάτην ἐνίσχυσιν τῆς στρατιᾶς τοῦ στρατηγοῦ Κεῖπο ντὲ Λιάνο.

Διατί ὅμως ὁ Ἱσπανικὸς κυβερ-νητικὸς στόλος ἐπρόβαλε τόσον μικρὰν ἀντίστασιν εἰς ἓν ἐγχείρη-μα κατ' ἐξοχὴν ἐπισφαλές;

Δύο θωρηκτά, τὸ «Ἐσπάνια» καὶ τὸ «Χαΐμ Πριμέρο» ἑπτὰ κα-ταδρομικά, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τέσ-σαρα ἀρκετὰ παλαιά, τὰ «Λιμπερ-τάδ», «Μιγκουέλ ντὲ Θερβάντες», «Βαλεάρες» καὶ «Κανάριας», δύο μικροτέρας σημασίας, τὸ «Ρε-πούμπλικα» καὶ «Μεντέθ - Νουνὲθ» καὶ ἓν προσφάτου ἐντελῶς κατα-σκευῆς ὠπλισμένον μὲ πυροβόλα

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Ἂν ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς δίδῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τοὺς νέ-ους, καταβάλλῃ μεγάλην προσ-πάθειαν διὰ νὰ ἐμποτίσῃ τὴν μέλ-λουσαν γερμανικὴν γενεάν μὲ τὰς ἰδέας του ἀπὸ τῆς μικρᾶς της ἡ-λικίας, τοῦτο δὲν σημαίνει καθό-λου ὅτι παραμελεῖ τὰς νέας. Διὸ τοὺς νέους ἵδρυσε τὴν «Νεολαί-αν» καὶ τὴν «Χιτλερικὴν Νεολαί-αν», διὰ τὰς νέας τὴν «Ἕνωσιν τῶν Γερμανίδων Νεανίδων», ὀργά-νωσιν εἰς τὴν ὁποίαν θέλει νὰ περι-λάβῃ εἰ δυνατὸν τὸ σύνολον τῶν «φυσικὸν» αὐτὸν τομέα τῆς γυναι-κείας δράσεως, τὸν ἔθλεπε, τὸν ἐ-πίστευεν ἐντελῶς χωριστὸ ἀπὸ τὸ πεδίον δράσεως τοῦ ἀνδρὸς. Ἄλ-λη ἡ δουλειὰ τοῦ ἄνδρα, ἄλλη τῆς γυναίκας. Ἦταν γι' αὐτὴν ἀξίω-μα ἀποδεδειγμένον ποὺ δὲν ἐπιδέ-χεται συζήτησιν. Καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα δὲν ἐννοοῦσε νὰ διακρίνῃ τί-ποτε τὸ μειωτικὸ, τίποτε τὸ κατώ-τερον εἰς τὸν ρόλον τῆς γυναίκας.

Μὲ βάσιν τὰς ἰδίας ἰδέας περὶ τοῦ ζῆν κατὰ φύσιν ἀπέκρουσε καὶ τὰ ψιμμύθια.

—Ποιὸς ὁ λόγος, λέγει, νὰ βά-ζωμε στὸ πρόσωπό μας χρώματα διαφορετικὰ ἀπὸ κεῖνα ποὺ μᾶς ἔ-δωσεν ἡ φύσις;

—Γιὰ νὰ τελειοποιῆτε τὴν φύσιν, δεσποινίς.

Αὐτὸ εἶνε γελοιοποίησις καὶ ὄχι τελειοποίησις.

Συζήτησις δύσκολη καὶ διὰ τοὺς δύο συζητητάς. Διότι εἰς τὸ ἕνα ἄ-κρον εὑρίσκεται ἡ ἀπόρριψις κά-θε πράγματος μὴ φυσικοῦ, κάθε ποὺ δὲν μᾶς ἔχει κληροδοτήσει ἡ φύσις, ἡ ἀπεμπόλησις τῶν ἀποκτη-μάτων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὸ ἄλλον ἡ πλήρης ἀπάρ-νησις τῆς φύσεως. Ἔτσι μοιραίως τελειώνει κάθε ὀξεία συζήτησις.

Ἀπὸ τῆς γερμανικῆς πλευρᾶς, ἦ-ταν θερμὴ θιασῶτις τῆς φυλετι-κῆς θεωρίας τοῦ Χίτλερ. Ὄχι μό-νον Ἑβραῖο, ἀλλὰ οὔτε ἀλλοεθνῆ ἦταν διατεθειμένη νὰ πανδρευθῇ.

—Ὅλα τὰ κορίτσια ποὺ βλέπετε ἐδῶ, μόνο Γερμανοὺς θὰ πάρουν ἄνδρες.

⁂

Μεταξὺ τῶν διαφόρων καὶ ποικί-λων ὀργανώσεων ποὺ ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὴν Γερμανίαν, οἱ Ἐθνικοσοσιαλισταὶ κάμνουν μίαν διάκρισιν.

—Αὐτή, σᾶς λέγουν, εἶνε ὀργά-νωσις τοῦ κόμματος, ἐκεῖνη δὲν εἶνε.

Γιὰ τὸν ξένο ἡ διάκρισις αὐτὴ εἶνε πολὺ δύσκολος. Διότι παντοῦ βλέπει τὰ ἴδια χαρακτηριστικά: στολή, στρατιωτικὴ ἀγωγή, σάλ-πιγγες, σημαῖες καὶ ἐθνικοσοσια-λιστικὸν χαιρετισμόν. Μία ἀπὸ αὐ-τὰς τὰς «μὴ κομματικὰς» ὀργανώ-σεις, εἶνε ἡ τῆς «Ὑποχρεωτικῆς Ἐργασίας».

Κατόπιν τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Χίτλερ τὴν 25ην Ἰ-ουνίου 1935, ὅλοι οἱ Γερμανοὶ ὑ-ποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσουν, μέ-χρι τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας των τὸ βραδύτερον, ἐξάμηνον θη-τείαν εἰς τὰς μονάδας τῆς Ὑπο-χρεωτικῆς Ἐργασίας». Ἐπεκράτη-

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 1-15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936
Ἔτος Α'., Ἀριθ. 1-52

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Η Δακτυλοφόρος».
ΑΛΗΝΙΑ. Ἀρχίζει σήμερον.
ΑΠΑΡΕΛΑΗ. «Ἐν τέλει τῆς ἡδονῆς», Ἀλμπέρ Μπρόκα, Ἀν. Κυριακίδου, «Ἡ λησμονοῦσα».
ΑΛΟΥ. «Ἡ Νύμφη». Πρῶτ.
ΑΥΓΗΝ (Πειραιῶτας), Προσοχῆς Βασ. Ὀλγᾶς.
ΜΑΝΤΑ ΑΤΤΙΚ. Τὸν κρεμάσαν.
ΜΑΡΙΚΑ (Θεσσ. Μαρίκας). Ὁ Ρομπίν, ὁ Κουτί καὶ ἡ Μπαλαρίνα.
ΠΡΟΟΔΟΣ. Ἡ νύμφη.
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἡ Βασίλισσα».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Κηφισιᾶς Θεσσ. Ἀλίκης). «Πλουσιοπαντρεμένοι ἄνθρωποι».

Κινηματογραφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὑπὸ δίαιταν». Χοιβῆρ καὶ Λιοῦδα, Ἀγγ. Σωματοκάκος.
ΑΘΗΝΑ. Ἀγγ. Σωματοκάκος.
ΑΘΗΝΑΙΣ. Ἀν. Ἀλεξανδρίου, Ἀθ. Πλάτων.
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἐπίκυρα».
ΑΓΗΝΗ. «Χρυσὲ μανδύα».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Νύχτες ἀγάπης».
ΒΟΥΛΑΙ. «Ἀγάπη κλειδωμένη».
ΓΑΛΑΞΙΑΣ. Ἀν. Τσῶκη — Ἀμπίλ Γκίκας.
ΕΛΡΑΔΟ. «Ἀγάπη μου».
ΕΛΠΙΣ. «Λουκρητία Βοργίας».
ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ζωῆς».
ΕΤΟΥΑΛ. «Νύφη ρόδινη».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. Ἀποκαλύψεις τοῦ Ταρζάν.
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ρωμέο».
ΚΗΠΟΣ. Μαρκίζα Ἀγγλία.
Παπαδοπούλου. Μπέζβ Μπαλιάζ.
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ. Ἀν. Ἀλεξανδρίου.
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ἐλ. Κόρκορα».
ΛΥΡΑ. «Χρυσὲ δόξα τῶν Ὀνείρων».
ΛΙΝΤΟ. «Ἀγάπα με γιὰ κάνα».
ΜΑΡΙΝΑ. Ἀν. Ἀνεστάκη.
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Τὸ πρῶτο τοῦ καταδίκου».
ΟΔΕΟΝ. «Ἀγάπη Ἀνατολῆς».
ΟΛΥΜΠΙΟΝ. «Ἡ φλογερὴ φλόγα».
ΠΑΝΔΟΡΑ. Ἀν. Ἀλεξανδρίου.
ΟΦΕΙΩΝ. Φιλόρρυτος.
ΠΑΛΛΑΣ. Ἀν. Ἀλεξανδρίου.
ΠΑΝΘΗΝΑΙΑ. «Ἡ μὲ ἐχτρῆς».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἀπωλεσθεῖσα».
ΠΕΤΚΑ. «Δὲν Ἔρωβίν κα ἀστρεπελιαρ».
ΡΟΥΞ. Ἀν. Ἀλεξανδρίου.
ΡΟΥΜΑΝΗ. «Τελευταῖος ἔρως τοῦ Σοβιέτ».
ΡΑΙΞ. «Ἡ ἀγάπη μου μὲ ἐρωτεμμένο».
ΡΟΥΤΛΙΑ. «Μιὰ ζωὴ ποὺ ξανρχίζει».
ΣΟΦΙΑ. «Ἀγάπη μάτια».
ΣΠΕΡΝΤΑ. «Μπεκρομάνα».
ΣΦΑΙΡΑ. «Τέλον ἔρχονε».
ΤΙΤΑΝΙΑ (Πειραιῶτας). «Λατρεύτη γυναῖκα».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου Ἐμμανουὴλ Γ. Κατσιμάτζης
Ὁδὸς Ἁγ. Νικοδήμου 12 (Καλλιθέα)

Ἐλέγχος θὰ εἶχε σωτήρια ἀποτελέσματα.

—□◆□—

Ὀβασιλεύς. Ἀνὰ ἱστορικὰ ἐν **Κεντ** τῆς συναδελφοῦ τῆς ἀνεκδότου ἱστορίας ὁ ἀγγλικὸς βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ὁ Ὀγδοος, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ἀνακτόρων ἐν Κεντ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κτιρίῳ, ἐν ᾧ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἐν Ἐδιμβούργῳ ἐν ἔτει 1936 ἐν ἐξαιρετικῇ ἀφθονίᾳ ἐν ἀνακτορικῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐν ἐκδοχῇ τῆς βασιλικῆς ἀκαδημίας καὶ τῶν ἀνακτόρων τῆς Ἀγγλίας ἐν Κεντ.

Ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Ἀγγλίας ἐν Κεντ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κτιρίῳ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ XI ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΠΠΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΩΝ ΚΑΘ' ΟΜΑΔΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΕΛΟΝ ΧΘΕΣ ΕΣΒΕΣΟΗ Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΞ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΕΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, Λίγουστος.— Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται. Στό Ὀλυμπιακό Στάδιο, μές στην ἀνάπαυλα τῆς ἀλυσίδας τῶν ἀγώνων, ἀνέβηκαν τοὶ τελικὲς συναντήσεις τοῦ ποδοσφαιρικοῦ τουρνουά, ἀποτελοῦν τοῦ παρουσιάζουν, δὲν ὑπάρχουν μιὰ ἀφιβολία γιὰ τὸν νικητὴ τοῦ ἀγωνίστρια, ἀφοῦ ἡ κρίσεις τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου, ἀνεστάλησαν τὸ ἀστεῖο ἀστεῖο. Κι ἀκόμα χορεύει μιὰ ἀφιβολία γιὰ τὴν ἀθλητικὴ γενικότερη καὶ ὄχι θέληση ἑπτὰ χιλιάδες θεατῶν θρέκτε τὰ ἔκπληκτα μάτια. Χθὲς ἔξαρσις, στὴ συνάντηση Ἀγγλίας—Πολωνίας. Πολωνὸς παίκτης ἀνέτι νὰ κλωτσήσῃ τὴν μπάλα ἐπιτρέπεται νὰ κλωτσήσῃ τὸ κόβει τοῦ ἀντιπάλου του καὶ οἱ μισὰ στιγμὴ ποὺ ὁ Αὐστριακὸς χοῦλι κ' ἔτσι ἐπιτέλους ἐπιτέλους ἀφοῦ ἔπεσε μπροστὰ στὸ τέρμα μαζί μὲ νὰ ἀνεβοῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀρχὴ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΝ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Χρηματιστηρίου» ἀναφερομένη εἰς δηλώσεις τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἂν ἤθελε ἐκραγῆ πυρκαϊὰ θὰ ἐπεξετείνετο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, παρατηρεῖ ὅτι αἱ δηλώσεις αὗται εἶνε πολὺ ἀπαισιόδοξοι.

—Ἐξαρτᾶται, λέγει, ἐκ τῆς συνέσεως καὶ τῆς θελήσεως τῶν ὑπευθύνων, ὅπως λάβουν μέτρα ἀπομονωτικὰ ἵνα μὴ μία τοπικὴ πυρκαϊὰ καταστῇ γενικὴ τοιαύτη. Εἰς τὸν ἐμφύλιον ἐν Ἰσπανίᾳ πόλεμον πράκειται κυρίως νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τινα στοιχεῖα νὰ συσσωρεύσουν εἰς τὰς διεθνεῖς ὁδοὺς ε�εφλεκτον ὑλικὸν διεθνοῦς χαρακτῆρος ἢ νὰ ρίπτουν ὑπεράνω τῶν συνόρων πυρσοὺς ἐμφυλίου πολέμου.

Καταλήγουσα ἡ ἐφημερὶς, λέγει ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ θέλουν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν εἰρήνην. Ἂς ἐπιτρέψουν εἰς αὐτοὺς νὰ πράξουν τοῦτο κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον γνωρίζουν.

Η ΜΟΝΗ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, ἡ μόνη δυσχέρεια, ἥτις ὑφίσταται εἰσέτι ὅπως τὰ ξένα Κράτη συμφωνήσουν νὰ μείνουν οὐδέτερα ἔναντι τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ γεγονότων εἶνε ἡ ἐπιφύλαξις τῆς Ἰταλίας, ἥτις ζητεῖ ὅπως παύσῃ κατ' ἀρχὴν ἡ ἀποστολὴ ἐθελοντῶν καὶ χρημάτων εἰς Ἰσπανίαν, συσταθῇ δὲ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου ἥτις νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν κατοχύρωσιν τῆς οὐδετερότητος. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ συμφωνία συναφθῇ τὸ ταχύτερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν μὴ στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν, ἀφεθοῦν δὲ εἰς μεταγενεστέραν ἐξέτασιν τὰ δευτερεύοντα ζητήματα.

Η ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι οἱ αὐτόθι ἐπίσημοι κύκλοι δὲν προβλέπουν ὅτι θὰ τερματισθοῦν σήμερον αἱ διαπραγματεύσεις σχετικὰς πρὸς τὴν προσχώρησιν τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ γαλλικὸν διάδημα περὶ μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐν Ἰσπανίᾳ. Ἡ γαλλικὴ ἀπάντησις εἰς τὰς διευκρινίσεις, τὰς ὁποίας ἐζήτησεν ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐφθασεν ἀκόμη εἰς Ρώμην.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δὲν σχολιάζουν τὰς διαπραγματεύσεις, περιοριζόμεναι εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ χθεσινοῦ ἀνακοινωθέντος ὅπερ λέγει ὅτι ἡ Ἰταλία διατηρεῖ καὶ διηυκρίνισε τὰς ἐπιφυλάξεις της.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, ὁ ἐνταῦθα "Αγγλος πρεσβευτὴς, ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς, ἀνεκοίνωσε πρὸς αὐτὸν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀγγλίας εἰς Λισσαβῶνα, ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν μὴ ἐπεμβάσεως εἰς Ἰσπανίαν. Ἀκολούθως συνεζητήθη τὸ ὅλον Ἰσπανικὸν πρόβλημα.

Ὁ Γαλλικὸς Τύπος φαίνεται σήμερον αἰσιοδοξότερος καὶ πιστεύει ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπίτευξις γενικῆς συμφωνίας, κατόπιν διαφόρων ἐνδείξεων, ὅτι δὲν θ' ἀντιδράσῃ ἡ Γερμανία.

Κατὰ τὴν «Ματὲν», αἱ εὐνοϊκαὶ προθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν ὑπὸ τοῦ φὸν Νώϋρατ, θὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν, διότι τὸ Βερολίνον ἐπιθυμεῖ νὰ φανῇ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ.

Τὸ «Ἐξέλσιορ» φρονεῖ, ὅτι ἡ Γερμανικὴ διπλωματία κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας ὅπως προσαρμοσθῇ εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἀντιλήψεις.

«Δύναταί τις νὰ εἴπῃ, γράφει ἡ ἐφημερὶς, χωρὶς νὰ ἀφίσταται τῶν πραγμάτων, ὅτι ἡ παρ' αὐτῆς κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴ τῆς Γαλλικῆς διακοινώσεως, ὑπῆρξε μία νέα ἔνδειξις τῆς πολιτικῆς ταύτης καὶ ὅτι ἡ ἀποδοχὴ αὕτη ἐξηρτήθη ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἰθυντόντων ὅπως παράσχουν ἐχέγγυα καλῆς θελήσεως εἰς τὸ Νταουνιγκ Στρήτ».

Ὁπωσδήποτε, ἡ ἐφημερὶς τονίζει, ὅτι «τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ» ἀναμένει πάντοτε τὴν ἐπίσημον ἀπάντησιν τοῦ Βερολίνου εἰς τὴν διακοίνωσίν του».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τῆς Πορτογαλίας εἰς τὰ ἐπιχειρήματα διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὑποστήριξεν ἐν Λονδίνῳ τὸ γαλλικὸν διάβημα. Πιθανώτατα, ἡ ἀπάντησις θὰ ἐπιδοθῇ αὔριον (σήμερον).

Οἱ ἁρμόδιοι ἀγγλικοὶ κύκλοι φαίνονται ἀνυπομονοῦντες διὰ τὴν ἐπίτευξιν λύσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γαλλικῆς προτάσεως. Ἐν Λονδίνῳ παρατηρεῖται ποιά τις νευρικότης πρὸ τῆς βραδύτητος, τὴν ὁποίαν δεικνύουν Δυνάμεις τινὲς ὅπως ἀπαντήσουν θετικῶς εἰς τὸ γαλλικὸν διάβημα. Ἐν Λονδίνῳ δηλοῦν, ὅτι εἶνε ἕτοιμοι νὰ προβοῦν εἰς νέον διάβημα ὑπὲρ τῆς διαδικασίας, τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, φρονοῦντες ὅτι ἡ δήλωσις ἡ προτεινομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Παρισίων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν προμηθείας ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, δέον νὰ ἐγκριθῇ ἀμέσως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ γαλλικὸς τύπος φαίνεται αἰσιόδοξος ἐν σχέσει πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις τὰς ἀφορώσας τὴν οὐδετερότητα ἐναντι τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ γεγονότων. Ὁπωσδήποτε αἱ ἐφημερίδες τῆς δεξιᾶς φοβοῦνται ὅτι τὴν οὐδετερότητα ταύτην δὲν θὰ σεβασθοῦν αἱ πλείσται τῶν μαρξιστικῶν χωρῶν. Ἐξ ἄλλου αἱ τῆς ἀριστερᾶς παρατηροῦν ὅτι ἡ οὐδετερότης παρεβιάσθη ἤδη ἀπὸ τὰς πλείστας φασιστικὰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας αἱ διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις ἐπιτρέπουν νὰ τηροῦν ἀνεπισήμως τὴν ἐλευθερίαν των.

Η ΓΕΡΜΑΝΟΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΡΩΜΗ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι κατ' ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, αἱ διαπραγματεύσεις αἱ ἀρχίσασαι τὴν 27ην Ἰουλίου ἐν Βερολίνῳ μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας πρὸς διακανονισμὸν τῶν διαφόρων ζητημάτων ἀτινα προκύπτουν ἐκ τῆς Αὐστρο-γερμανικῆς συμφωνίας τῆς 2ας Ἰουλίου, ἐτερματίσθησαν χθὲς. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Αὐστριακῆς ἀντιπροσωπείας κ. Βίλντνερ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γερμανικῆς τοιαύτης κ. Κλόντιους ἐμονογράφησαν σειράν συμβάσεων, αἱ ὁποῖαι αἴρουν τοὺς περιορισμοὺς οἱτινες ὑφίσταντο μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κίνησιν τῶν ταξιδιωτῶν ἐκ Γερμανίας εἰς Αὐστρίαν καὶ προβλέπουν τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς αὔξησιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν κινήσεως. Αἱ συμφωνίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀμέσως μετὰ τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν δύο κυβερνήσεων ἀφήνουν ἐν ἀνοιχτῇ ὅτι τὸ ἐκ 1000 μάρκων τέλος τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς ταξιδευόντας ἐκ Γερμανίας εἰς τὴν Αὐστρίαν θὰ καταργηθῇ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει διαταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζονται μέλη τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας οἱ κ. κ. Ζουὺ, γενικὸς γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, Νταλμπούζ, Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως τῶν Προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων, Γκραντεντάμ, γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν, κ. Ὁμοσπονδίας τῶν συνεργατικῶν καταναλώσεως, καὶ Ντηκὼλ ἀντιπρόεδρος τῆς μονίμου συνελεύσεως τῶν Προέδρων τῶν Γεωργ. Ἐπιμελητηρίων. Ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν θὰ εἶνε ὁ κ. Φουρζὰν, καθηγητὴς τῆς νομικῆς σχολῆς τῆς Τουλούζης.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΞ ΗΛΙΑΣΕΩΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κῦμα καύσωνος ἐνέσκηψεν εἰς τὰς Πολιτείας Τέξας καὶ Ὀκλαχόμας, ὅπου εἰκοσιεννέα ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐξ ἡλιάσεως.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΖΩΗΡΟΤΑΤΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΕΝ ΜΠΑΝΤΑΧΟΘ

ΗΝΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΦΡΑΝΚΟ ΚΑΙ ΜΟΛΙΑ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΟΤΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΤΕΦΥΓΟΝ ΕΙΣ ΒΑΛΕΝΘΙΑΝ

ΚΑΤΕΒΥΘΙΣΘΗ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «ΙΑΚΩΒΟΣ Α'»

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον παρέχει τὴν κάτωθι εἰκόνα ἐπὶ τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ καταστάσεως:

Αἱ πληροφορίαι ἐξ ὅλων τῶν πηγῶν συμφωνοῦν εἰς τὸ ὅτι τὰ ἀναστατικὰ στρατεύματα ἐξακολουθοῦν νὰ σημειώνουν σταθερὰς προόδους. Οὕτω ἀγγέλλεται ἀφ' ἑνὸς ἡ κατάληψις τῆς πόλεως Ἐὔμπαρ μεταξὺ Τολόζης καὶ Μπιλμπάο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπαφὴ εἰς Μερίντα τῶν στρατιῶν Φράνκο καὶ Μόλια. Ἡ Μαδρίτη περισφίγγεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐκ βορρᾶ, νότου καὶ δυσμῶν, ὁ δὲ στρατηγὸς Μόλια ἐπανέλαβε τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ νίκη εἶνε εἰς χεῖρας τῶν ἐθνικῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων.

Ἐπιμόνως ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ἑπτὰ ὑπουργοὶ ἔχουν καταφύγει ἀπὸ ἡμερῶν εἰς Βαλένθιαν. Μετὰ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ «Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου, τὴν ἐπανέλαβε σήμερον ὁ ἀπεσταλμένος τῆς παρισινῆς «Ἡμέρας». Ἡ Μαδρίτη διαψεύδει τὴν εἴδησιν, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως φυγάδες κυβερνητικοὶ ἀξιωματικοί, εἰσελθόντες εἰς τὸ πορτογαλικὸν ἔδαφος, ἐνέφερον, ὅτι ὁ συνταγματάρχης, ὁ διοικῶν τὰς ἐν Μπανταχὸθ κυβερνητικὰς δυνάμεις, μετέβη εἰς τὴν μεθοριακὴν πόλιν Κάϊα, ὅπως διαπραγματευθῇ μέ τοὺς ἐπαναστάτας.

Τὸ Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν ἐπιβεβαιοῖ σήμερον τὴν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸ ἡμερῶν ἐξ ἄλλης πηγῆς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, καθ' ἣν ἡ μεγαλυτέρα τῶν μονάδων τοῦ ἰσπανικοῦ στόλου, τὸ θωρηκτὸν «Ἐσπάνια», τόννων 15000, ὁμοῦ μετὰ τῶν καταδρομικῶν «Κανάριοι» καὶ «Ναύαρχος Θερβέρα» ἀποτελοῦν τὸν στόλον τῶν ἐπαναστατῶν, ὅστις, ὡς ἀνηγγείλαμεν ἤδη, τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοιάρχου Φραγκίσκου Μορέο Φερνανδέθ. Ἡ δρᾶσις τῶν μονάδων αὐτῶν διηυκόλυνε τὴν μεταφορὰν ἐπαναστατικῶν στρατευμάτων ἐκ Θέουτα τοῦ Μαρόκου εἰς Ἀλχεθίρας, ἥτις καὶ συνεχίζεται διὰ μεταγωγικῶν καὶ ἀεροπλάνων.

Τὰ ἐκ Μαρόκου προερχόμενα στρατεύματα εἶνε τελείως ἐμπειροπόλεμα. Ἐπίσης αἱ ὁμάδες τῶν Ἰσπανῶν ἐθνικοφρόνων, αἱ συμπράττουσαι μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, εἶνε στρατιωτικῶς κατηρτισμέναι, ἐνῷ, ἀνιθέτως, αἱ «μαχητικαὶ ὁμάδες» τῶν ἐρυθρῶν τῆς Μαδρίτης εἶνε στρατιωτικῶς ἀκατατόπιστοι καὶ ἀνίκανοι νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ πολεμικὸν ὑλικόν, τὸ ὁποῖον σπανίζει καὶ ὑφίσταται μεγάλας καταστροφὰς ὑπὸ τῶν ἀγνοούσων νὰ τὸ χειρισθοῦν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Μαδρίτης. Ταῦτα, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ αὐτόπτου ἀπεσταλμένου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πρακτορείου «Διεθνῆ Νέα».

Η ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.)— Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Σεβίλλης ἐξέπεμψε τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Ὁ στρατηγὸς Μόλια ἀναγγέλλει τὴν προέλασιν τῶν στρατευμάτων του καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θ' ἀναγγείλῃ καὶ τὴν νίκην».

Μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Σὰν Ραφαὲλ, καὶ τοῦ Ἐσπινὰρ τὰ στρατεύματα τοῦ Μόλια ἐκκαθαρίζοντα τὸ ἔδαφος, συνέλαβον τεσσαράκοντα ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς ἀεροπορίας. Οἱ συλληφθέντες ἐτυφεκίσθησαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΔΡΙΤΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθ. Πρ.)—Τηλεγραφήματα ἐκ Μαδρίτης ἀγγέλλουν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Κόρτες πρόκειται νὰ συνέλθῃ σήμερον ὅπως λάβῃ ἀποφάσεις περὶ τῆς παρατάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

Περὶ τῶν ἐπιχειρήσεων οἱ ἐν Μαδρίτῃ ἐλάχιστα ἀναφέρουν περιορίζόμενοι εἰς τὸ νὰ ἀνακοινοῦν ὅτι τὰ στρατεύματά των ἐνισχύουν τὰς θέσεις των.

Ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθὲν δημοσιευθὲν εἰς τὸ Βερολῖνον ἀναφέρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης θὰ ἀποδώσῃ τὰ Γερμανικὰ ἀεροπλάνα ἅτινα εἶχον κατασχεθῆ διότι εἶχον προσγειωθῆ ἐπὶ Ἰσπανικοῦ ἐδάφους.

Ὁ πρωθυπουργὸς Χιράλ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑπέγραψε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου διαλύονται αἱ θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΜΠΑΝΤΑΧΟΘ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθ. Πρακτ.). —Ἡ ραδιολέσχη τῆς Λισσαβῶνος ἀγγέλλει, ὅτι τέσσαρα ἐπαναστατικὰ ἀεροπλάνα προερχόμενα ἐκ Σεβίλλης ἐβομβάρδισαν τὸ Μπανταχὸθ ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας ρίψαντα περὶ τὰς 100 βόμβας τῶν τριάκοντα χιλιογράμμων.

Εἰδήσεις ἐκ Σεβίλλης ἀναφέρουν ὅτι ἐπαναστατικὴ φάλαγξ κατέλαβε τὸ Ἀντεπουέρα ὅπερ ἀπέχει περὶ τὰ 60 χιλιόμετρα ἐκ Μαλάγας.

Ὁ στρατηγὸς Κέϊπο Ντελιάνο ἀνεκοίνωσε διὰ τοῦ ραδιοφώνου τῆς Σεβίλλης, ὅτι πλέον τῶν 2.000.000 πεσετῶν συνελέγησαν διὰ τὴν ἀγοράν ἀεροπλάνων.

Ἐκ Σεβίλλης διεβιβάσθη ἀπὸ ραδιοφώνου ἐκκλησις πρὸς ὅλους τοὺς πολιτοφύλακας τῆς Ἰσπανίας ὅπως ἐνωθοῦν μὲ τοὺς ἐπαναστάτας.

Ὁ ἐν Μποῦργος ἰδιαίτερος ἀπεσταλμένος τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ φάλαγξ τῆς Γαλικίας ἐσυνέχισε χθὲς τὴν προέλασίν της. Δύο κυβερνητικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν. Τέσσαρα τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα μετὰ πυροβόλων καὶ μεγάλη ποσότης πυρομαχικῶν περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν.

Οἱ ἐπαναστάται κατὰ τὴν εἴσοδό των εἰς Τολόζαν ἐπληροφορήθησαν ὅτι οἱ κυβερνητικοὶ ὑπεχρέωσαν τινὰς ἐκ τῶν κατοίκων νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν εἰς τὴν ὑποχώρησιν. Ἀπὸ 20 ἡμερῶν ἡ πόλις ἔξη ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν σοβιὲτ διεθνυομένου ὑπὸ κομμουνιστῶν.

ΗΝΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΕΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13. (Τρανσοσεάν). — Ὁ στρατηγὸς Κέϊπο Ντελιάνο ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀπὸ ραδιοφώνου ὅτι κατόπιν ὀφοδροῦ ἀγῶνος πλησίον τοῦ Μπανταχὸθ τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο κατώρθωσαν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς δυνάμεις τοῦ στρατηγοῦ Μόλια τὰς εὑρισκομένας εἰς Μερίντα. Ὁ στρατηγὸς προσέθεσεν ὅτι ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀποφασιστικὸν στάδιον καὶ ὅτι ἡ κύκλωσις τῆς πρωτευούσης ἐκ Βορρᾶ, Δυσμῶν καὶ Νότου συνεχίζεται μεθοδικῶς καὶ ἡ κατάληψις αὐτῆς δὲν εἶνε παρὰ ζήτημα ἐλαχίστου χρόνου. Ὅλα τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ ἄλλα ταχέα μεταφορικὰ μέσα τῆς Σεβίλλης ἐπετάχθησαν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Εἰς Μποῦργος ὁ στρατηγὸς Μόλια ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὥρα τῆς νίκης πλησιάζει..

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΛΑΓΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθ. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Γιβραλτὰρ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ στρατηγὸς Φράνκο κάμνει μεγάλας προετοιμασίας πρὸς προέλασιν εἰς τὴν Μαλάγαν. Ἐξακόσιοι στρατιῶται, ἐφωδιασμένοι μὲ πολυβόλα καὶ ἀπόσπασμα πυροβολικοῦ ἀνεχώρησαν τὴν πρωΐαν ἐκ Λαλίνεα διὰ τὴν Ἐστεπόνα, παράλιον πόλιν εὑρισκομένην μεταξὺ τῆς Λαλίνεα καὶ τῆς Μαλάγας. Ταυτοχρόνως πεντακόσιοι ἄνδρες τῆς ἐπαναστατικῆς ἐθνοφρουρᾶς, ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ πολλὰ μεταγωγικὰ καὶ τραυματιοφορεῖα, ἀνεχώρησαν διὰ Σὰν Ρὸκ δι' ἄλλης ὁδοῦ, κατευθυνόμενοι ἐπίσης εἰς Ἐστεπόνα, ὅπου γίνεται συγκέντρωσις στρατευμάτων. Ἀναμένεται σφοδρὰ μάχη τὸ ἀπόγευμα.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λισσαβῶνος, ἐπαναστατικὸν ἀεροπλάνον ἐβομβάρδισε πάλιν χθὲς περὶ ὥραν 19ην τὸ Μπανταχόθ. Οἱ κυβερνητικοί, πανικοβληθέντες, ὑπέστησαν μεγάλας ἀπωλείας.

Κατ' ἄλλας εἰδήσεις ἐκ Χενταί, οἱ ἐπαναστάται ἐχρησιμοποίησαν πυροβολικὸν εἰς τὰ χωρὶς Καλαχόρα καὶ Ἀλγκουάσελ τῆς Γρανάδας πρὸς βομβαρδισμὸν τῶν Γαδείρων..

Ἠλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουν ὅτι ὁ αὐτόθι πρεσβευτὴς τῆς Ἰσπανίας διέψευσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης ἐγκατέλειψε τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Βαλένθιαν.

ΣΦΟΔΡΟΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθ. Πρ.).—Ἀγγέλλεται ἐκ Ραμπὰτ ὅτι κατὰ ραδιοφωνικὰς ἀνακοινώσεις μὴ ἐπιβεβαιωθείσας εἰσέτι οἱ ἐπαναστάται ἤρχισαν σφοδρὰν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Μαλάγας καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου ἐνισχύσεις τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων κατευθύνονται ἐν σπουδῇ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο. Ὁ λιμὴν τῆς Μαλάγας ἐβομβαρδίσθη ὑπὸ ἀεροπλάνων. Κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν βόμβα ριφθεῖσα εἰς τὸν λιμένα ἐπροξένησε ζημίας τινὰς εἰς πολεμικὰ σκάφη.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.)— Κατὰ τὰς ληφθείσας νεωτέρας πληροφορίας, αἱ κυβερνητικαὶ φάλαγγες φρουροῦσι τὸ Ἰροὺν, ἡ δὲ Βαλένθια εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς χεῖρας τῶν κυβερνητικῶν.

Ἐν «Ἐπίσημος Ἐφημερὶς» τῆς Μαδρίτης δημοσιεύει διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται εἰς ἅπαντα τὰ θρησκευτικὰ τάγματα ὅτι τὰ ἱδρύματά των θὰ «κλεισθοῦν ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ταῦτα ἐπεμβαίνουν καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὸ ἐναστατικὸν κίνημα. Ὁ Χὶλ Ρόμπλες ἐπαύθη ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὡς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σαλαμάνκας.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀθην. Πρ.). — Ἐκ τῆς ἐν Μποῦργος ἕδρας τῆς ἐθνικῆς Κυβερνήσεως (ἐπαναστατικῆς) ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Ἡ ἡμέρα διέρρευσεν ἥρεμος εἰς τὰ μέτωπα Σόμο Σιέρα καὶ Γκουανταρράμα. Φάλαγγες ἐλαφροῦ πεζικοῦ ἐξηκολούθησαν τὴν προέλασίν των πρὸς διαφόρους τομεῖς ἐπιτυχῶς».

Ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ἐκ τοῦ μετώπου ὅτι τὰ ἐπαναστατικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸχωρίον Βέντα καὶ ὅτι ἐπίκειται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ παράδοσις τοῦ Μπιλμπάο εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ στρατεύματα.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΚ ΜΑΡΟΚΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13. (Τρανσότσεαν).— Τηλεγραφήματα ἐκ Ταγγέρης ἀγγέλλουν ὅτι ὁ στρατηγὸς Ὀρχὰθ διωρίσθη διάδοχος τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο εἰς Μαρόκον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τούτου εἰς Ἰσπανίαν. Τὰ τηλεγραφήματα προσθέτουν ὅτι ἡ μεταφορὰ στρατευμάτων ἐκ Θέουτας εἰς Ἀλγεθίρας συνεχίζεται καθ' ἑκάστην κυρίως δι' ἀεροπλάνων.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λισσαβῶνος ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ ἐθνικοῦ ἰσπανικοῦ στόλου τοῦ εὑρισκομένου εἰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν συνεπληρώθη. Τηλεγράφημα προερχόμενον ἐκ Κουρούνιας ἀναφέρει ὅτι τὸ μεγαλύτερον σκάφος τοῦ στόλου τούτου εἶνε τὸ «Ἐσπάνια» 15000 τόννων. Ἄλλα σκάφη εἶνε τὸ καταδρομικὸν «Κανάριοι» 12000 τόννων καὶ τὸ καταδρομικὸν «Ναύαρχος Θερβέρα» τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν ἀπὸ τὴν πρόσφατον δρᾶσιν του.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἐκ Λισσαβῶνος ἀγγέλλουν ὅτι τὰ ἐθνικὰ (ἐπαναστατικὰ) στρατεύματα, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀνηγγέλθη